

Zítřek

ČESKOSLOVENSKÝ OBČASNÍK

Duben 2007 Číslo 3 Ročník 3

www.zitrek.ic.cz

NEZÁVISLÝ OBČASNÍK LEVICOVĚ SMÝŠLEJÍCÍ MLÁDEŽE

Na demonstraci proti základnám byli napadeni reportéři Zítřku!

Ve čtvrtek 29. března se v Brně uskutečnila demonstrace proti snaze o umístění americké vojenské základny na území ČR. Demonstrace se zúčastnilo přes sto komunistů všech věkových kategorií a taktéž se k demonstraci připojila řada kolemjdoucích. Bohužel se demonstrace nezúčastnil nikdo z brněnské pobočky iniciativy „Ne základnám“, jelikož si její členové zakládají na přísné apolitičnosti všech jejích akcí. Nepochopili jsme tudíž proč svolavatel demonstrace David Pazdera na pondělní komunistické manifestaci, která se uskutečnila před Janáčkovým divadlem zval přítomné na demonstraci s tím, že se jí bude brněnská pobočka „Ne základnám“ aktivně účastnit, i když o opaku se vědělo již dlouho předem. Vlastní demonstrace proti základnám byla zahájena ve čtyři hodiny odpoledne, kdy byly roztaženy transparenty a vlajky KSM, byly rozdány cedule KSČM zaměřené proti základnám a bylo zahájeno přednášení projevů. Mezi jinými na demonstraci přednesli svůj projev zástupci KSM, KSČM, členové Společnosti česko-kubánského přátelství a dalších levicových organizací. Po celou dobu projevů byly mezi účastníky demonstrace šířeny materiály proti základnám, propagační materiály všech zúčastněných organizací a taktéž kolovaly petice proti americkým základnám v ČR a za vyhlášení referenda k umístění těchto základen v ČR. Atmosféra na demonstraci byla vynikající a vše ještě podtrhával fakt, že se manifestace uskutečnila před brněnským sídlem ODS, jejíž vláda umístění základen USA v ČR podporuje. Na takovéto akci samozřejmě nemohli chybět redaktoři časopisu Zítřek, který po dva týdny zval své čtenáře a redaktory k účasti na akci. Na místo konání akce jsme dorazili ve trojčlenné formaci dvou redaktorů a jednoho distributora našeho časopisu. Taktéž řada našich čtenářů a známých přišla podpořit tuto demonstraci. Po příchodu na místo demonstrace jsme se přátelsky přivítali s organizátory akce a pustili se do naší obvyklé novinářské práce. Kromě ob-

vyklých intervui s účastníky akce a shromažďování materiálů o demonstraci distribuovali naši aktivisté poslední číslo našeho měsíčníku Zítřek. Jako obvykle se náš časopis setkal s velkým zájmem a to jak od již stabilních čtenářů tak od řady lidí, kteří se s ním setkali poprvé. Největším úspěchem by se však dala nazvat skutečnost, že se o Zítřek zajímali ve velkém mládí neangažovaní lidé, kteří se k demonstraci spontánně připojili. Mnozí z nich se do něj na místě začíteli a my jsme byli pozitivně překvapeni řadou pochvalných reakcí. Nejednalo se však jen o úspěch Zítřku, vždyť rozšíření takového množství komunistického časopisu mezi nezaujaté čtenáře a řada pozitivních reakcí je úspěchem celého hnutí. Touto situací navozená dobrá nálada našich účastníků demonstrace však neměla mít dlouhého trvání. Z pro nás naprosto nepochopitelného důvodu začali nás někteří organizátoři demonstrace včele s Jiřím Fazorem bez jakéhokoliv varování napadat, ve velkém nám vytrhovali zítřky z rukou a demonstrativně je trhali a vyhazovali. Jako šéfredaktor časopisu jsem žádal vysvětlení. Na to jsem byl seřván že šíříme mezi přítomnými fašistickou propagandu (Myslete si milý čtenáři, že je obrázek na úvodní straně březnového Zítřku, na kterém antifašista kope nacistu kanadou do hlavy, propagaci fašismu?) a bylo předemnou demonstrativně zničeno veliké množství kusů časopisu. Stěžoval jsem si tudíž u hlavního pořadatele Davida Pazdery, který na mě řval že jsme nacisté a že nám zničí všechny výtisky. My jsme se však nenechali zastrašit vyhrožováním ani kradením a ničením našich časopisů a pokračovali jsme dál v šíření našich tiskovin, tentokrát s větší ostražitostí. Několikrát si nás pořadatelé demonstrace v čele s Jiřím Fazorem obstoupili s tím, že nejsme členové KSM, že toto je demonstrace KSM a že nám mají právo zakázat šířit tady „fašistické“ tiskoviny. My jsme se však nedali, vždyť mnozí z naší redakční rady, včetně těch na místě jsou členové KSM na rozdíl od Jiřího Fazora, který člen KSM není. To že jsme se

zastrašování nezalekli rozlítilo onu agresivní část pořadatelů natolik, že atakovali jednoho z distributorů Zítřku. Toto fyzické napadnutí skončil u příslušníka městské policie, jenž na demonstraci dohlížel. Je zajímavé že na nás po celou dobu akce útočníci z řad pořadatelů řvali že jsou pomocníci policie a že nás mají právo zadržet a předvést. Před policistou však tato tvrzení popřeli a to i když opak dokazovala celá řada svědků. Krátce po tomto vyvrcholení konfliktu byla demonstrace ukončena. Váženi soudruzi, milí čtenáři, incident jenž se odehrál na brněnské demonstraci KSM proti základnám USA v ČR považujeme za skandální. Takový útok na nezávislé komunistické novináře ze strany lidí prohlašujících se

za komunisty nepamätujeme a vyzíváme tudíž všechny komunistické novináře, a vůbec všechny slušné komunisty k odsouzení tohoto sprostého útoku na redaktory a spolupracovníky časopisu Zítřek. Tento hanebný útok byl veden bez jakéhokoliv varování a důvodu. Ke všemu argument Jiřího Fazora a Davida Pazdery, že nám mají právo zakázat šířit Zítřek na náměstí Svobody je naprosto směšný a rádi bychom jim připomněli, že pořadatel jakéhokoliv akce bez asistence policie nemá právo kohokoliv fyzicky, či jinak napadat. Na závěr bych vás všechny chtěl ujistit, že se reportéři Zítřku nenechají nikým zastrašit a budou i nadále pokračovat ve své novinářské činnosti.

VYHOĎTE NÁS DVEŘMI A ...

ghett obývaných sociálně slabšími lidmi, převážně Romy, a upozornil na nebezpečí, která vyplývají z tendence vytváření těchto sociálně a často i geograficky odločených lokalit. Dnes v ghettech v ČR žije na 80.000 občanů. Poté vystoupila zástupkyně Komunistického svazu mládeže Veronika Sýkorová, která všechny zúčastněné pozvala na demonstraci proti americké vojenské základně do Brna, jež se bude konat 29. března od 16:00h na náměstí Svobody. Mimo jiné informovala přítomné občany, že přesně za měsíc od brněnské demonstrace, kterou pořádá KSM a podporuje iniciativa Ne základnám, si dá na tom samém místě dostaveníčko velmi podivná sešlost - bude se totiž konat demonstrace pro základnu, na které vystoupí taková „esa“ jako je spolupachatel bratří Mašinů a vrah Milan Paumer, Zdena Mašinová a agresivní antikomunista a „velký bojovník proti totalitě“ Vladimír Hučín, kterému však nedělá sebeběnání problém zúčastňovat se demonstraci neonacistů nebo dokonce mít na těchto demonstračních projevy. Asi nepovažuje neonacistickou ideologii za totalitní, pravděpodobně v jeho choré mysli panuje představa, že náckové jsou přece těmi správnými „demokraty“, které je nutno podpořit v boji proti komunistům. Nacisté byli vždy těmi, kteří nejzvrhnutějšími metodami bojovali proti komunistům, a proto by si v hučínovském pojetí zasloužili v dnešní „demokratické“ společnosti

přínejmenším nějaké státní vyznamenání. Kdyby Hučín žil ve třicátých letech, kdy se Hitler chlubil, že v Německu jsou na potkání střelení komunisté, s vysokou pravděpodobností by pan velký „demokrat“ patřil mezi vášnivé hitlerovce. Na shromáždění dále vystoupil europoslanec za KSČM Jaromír Kohlíček, který upozornil na nebezpečnou americkou zahraniční politiku, jejíž cílem je rozmístit své základny ve všech evropských zemích. Vyzval také současnou českou vládu, aby šla od válu, když nezvládá svou úlohu a aby byly vypsaný předčasné volby. Po projevoval části se účastníci akce vydali za skandování protirasistických a protivašistických hesel na pochod přes Mústek, Národní třídu, Smetanovo nábřeží a Karlův most k americké ambasádě na Malé Straně. Byla povolávána hesla typu: „Bush, Blair, CIA, how many people kill today?“, „Válku válce“, „Válka proti lidem, lidé proti válce“, „Ať žije mezinárodní solidarita“, „Svoboda Iráku“, „Kdo je George Bush? Je to terorista! Kdo je Tony Blair? Je to terorista! Co jsou jejich války? Jsou to pěkný svinstva! Kdo je zastáví? Antiimperialista!“ nebo „Kdo se bojí referenda? Topolánek, Klaus a Benda!“. Před Velvyslanectvím USA byla demonstrace oficiálně zakončena. Někteří účastníci demonstrace se poté přesunuli do Týřova domu, kde od 16:30h probíhalo 3. České sociální fórum. **Antonio**

Demonstrace proti válkám a rasismu v Praze

V sobotu 17. března se v Praze na Václavském náměstí sešlo zhruba 100-130 odpůrců americké radarové základny. Demonstrace se konala v rámci Mezinárodního dne akcí proti válkám a okupacím, který byl stanoven právě na polovinu března, kdy si připomínáme již čtvrté výročí amerického útoku na Irák. Tématem protestního shromáždění tedy bylo kromě odmítnutí rozšiřování prvků amerického systému protiraketové obrany také obecné odmítnutí americké politiky války a teroru ve světě a vyjádření nesouhlasu s rasismem, který je stále denní součástí české společnosti. Protestní shromáždění bylo pořádáno Iniciativou za sociální fóra. Akce se zúčastnilo především mládí komunistů z KSM, členové skupiny REVO, příznivci Klubu českého pohraničí, sympatizanti KSČM a také několik Mladých zelených. Přítomná byla také delegace polských Mladých socialistů, která v projevu pozdravila náš společný antiimperialistický boj proti rozšiřování amerických vojenských základen do

dalších zemí. Pokojný průběh akce přišli narušit dva agresivní pomateníci, kteří napadli petiční stánek REVO a pěstmi další dva účastníky demonstrace. Nevíme, zda se jednalo o neonacisty nebo sympatizanty iniciativy PRO. Podle svědků to byli spíše lidé z iniciativy PRO, která podporuje vybudování cizí vojenské základny na našem území. Je vidět, co zač jsou lidé, kteří bojují za vojenskou základnu, za militarizmus a zbrojení. Ostatně se není čemu divit. Jestliže totiž tyto lidé souhlasí se zbrojením, politikou smrti a násilí, tak asi po nich nemůžeme chtít, aby se sami chovali jinak. Pro iniciativu PRO jsou dokonce radary málo atraktivní a proto žádají, aby na našem území byly umístěny přímo US rakety. Stačili už i napsat tzv. zvací dopis pro americkou armádu. Dnes si hrají na velké demokraty, ale jednou je historie odsoudí jako kolaboranty. Na demonstraci nejprve vystoupil pražský zástupitel za KSČM Miroslav Prokeš, který zmínil, že v České republice je na 300

Revolution is in, revolution makes free!

Křesťany v USA rozděluje postoj ke globálnímu oteplování

Křesťanské církve v USA rozdělují vážný spor. Do konfliktu se dostali věřící, kteří přijali kolektivní odpovědnost za ekologické problémy současného světa a ultrakonzervativní skupiny, jejichž pohled je veskrze odlišný. Situaci ovlivnil i loňský skandál šéfa Národní asociace evangelikálů (National Association of Evangelicals, NAE) Teda Haggarda, který vedl nekompromisní boj proti právním homosexuálům a přitom sám tajně udržoval po tři roky poměr s homosexuálním prostitutem. Blamáž to byla o to horší, že Haggard si od prostituta kupoval drogy. Obvinění zpočátku odmítal a snažil se ze všeho vyhlat, přiznal se teprve pod tíhou důkazů. Hodně to připomíná kauzu pražského biskupa Církve československé husitské Karla Bicana, který ovšem, na rozdíl od svého amerického bratra ve víře, ve své funkci setrval. Po odchodu Haggarda do ústraní se do vedení NAE dostal Leith Anderson. Ten v únoru 2006 podpořil prohlášení více než stovky evangelikálních pastora a učitelů o tom, že klimatické změny jsou problémem, který je třeba řešit. 17. ledna 2007 byl na tiskové konferenci ve Washingtonu představen dokument adresovaný současnému americkému prezidentovi, potenciálním kandidátům na příštího prezidenta a hlavním představitelům Kongresu. Pod text výzvy nabádající k zvýšené ochraně životního prostředí a k urychlenému řešení nálezavých globálních hrozeb - globálního oteplování, destrukce přirozených stanovišť, znečištění a vymírání druhů - připojilo svůj podpis 28 význačných osobností. Vědce zastupil například Dr. Eric Chivian, laureát Nobelovy ceny míru a ředitel Centra pro zdraví a globální ochranu životního prostředí (Center for Health and the Global Environment, CHGE) při Harvard Medical School, dále Dr. Rita Colwellová, slavná mikrobioložka z Marylandské univerzity a bývalá ředitelka Národní vědecké nadace (National Science Foundation, NSF), James Hansen, ředitel Goddardova institutu vesmírných studií (Goddard Institute for Space Studies, GISS) nebo Peter Raven, ředitel Botanické zahrady v Missourii (Missouri Botanical Garden, MBG). Mezi církevními hodnostáři figuruje na prvním místě reverend Richard Cizik, viceprezident NAE pro státní záležitosti, s podpisem neváhal ani Joel Hunter, senior pastor Northland Church na Floridě nebo Cheryl Johnsová, učitelka Teologického semináře Boží církve (Church of God Theological Seminary). Signatáři vyjádřili společně přesvědčení, že ochrana života na naší planetě je morální povinností a proto je třeba jednat dříve, než bude pozdě. V této věci není možné přijímat zjednodušující názory a dělit společnost na republikány a demokraty, liberály a konzervativce, na členy církve a ty ostatní. "My všichni dýcháme stejný vzduch a pijeme stejnou vodu. Vědci a evangelikálové sdílají hluboký mravní závazek k zachování tohoto vzácného daru, který byl dán nám všem," řekl jeden z hlavních autorů výzvy Dr. Eric Chivian. "Velcí vědci jsou lidé s imaginacími schopnostmi. Proto jsou to lidé velké víry. Dokážeme si představit svět, ve kterém věda a náboženství

spojily své síly, aby zvrátily degradaci stvoření. Nedopustíme jeho postupné zničení lidskou pošetilostí," dodal reverend Richard Cizik. "Jestliže bude nyní zhoršování životního prostředí kvůli lidské činnosti i nadále pokračovat, podle nejlepších odhadů polovina na Zemi žijících druhů rostlin a živočichů do konce století vyhyne nebo bude kriticky ohrožena... Záchrana životního prostředí je záležitostí, která oslovuje vědu stejně jako náboženství," uvedl nositel Pulitzerovy ceny Dr. Edward Wilson. "Aby bylo možné se vyvarovat jasných a závažných nebezpečí, bude nutné během několika dalších dekád podstatně snížit emise CO₂, do konce století asi o 80 nebo více procent," doplnil své předřečníky Dr. James Hansen.

Protiútok ultrakonzervativců

Jak se dalo čekat, zájem vůdců Národní asociace evangelikálů (NAE) o ekologii vzbudil nelibost ultrakonzervativních skupin. NAE totiž zastřešuje 45 tisíc křesťanských sborů o celkovém počtu 30 milionů členů. Široká a politicky velmi vlivná koalice má sice mnoho programových cílů, na nichž se všechny denominace shodnou, avšak postoj k ekologickým problémům a globálnímu oteplování bývá častým ohniskem sváru. Když Cizik v roce 2002 předložil svým spolupracovníkům v organizaci návrh věnovat větší pozornost klimatickým změnám, narazil na tuhý odpor. Řada evangelikálů spojuje globální oteplování s "levičáctvím", "omezováním svobodného podnikání" a "populační kontrolou". Je dobře známo, že názory prezidenta George Bushe jsou ovlivňovány lobbingem evangelikálních a dalších konzervativních křesťanských seskupení. Propojení Republikánské strany s evangelikály bylo v posledních letech velmi těsné a přehodnocení dosud skeptického pohledu NAE na klimatické změny by se mohlo odrazit i v reálné politice. Začátkem tohoto měsíce se v amerických sdělovacích prostředcích objevil otevřený dopis s podpisy více než 20 vedoucích činitelů NAE. Richard Cizik byl v pamfletu obviněn ze "zuřivé kampaně", která má "rozdělující a demoralizující" účinek. Neexistuje údajně žádný důkaz o tom, že by globální oteplování bylo způsobeno člověkem, nebo že by mu člověk mohl zabránit. Cizik a jemu blízcí lidé se prý odklonili od tradičních evangelikálních priorit, jako jsou potraty nebo homosexualita. "Byli jsme svědky toho, jak Cizik a další využívají spory kolem globálního oteplování k posunu důrazu pryč od velkých mravních problémů naší doby," stojí v dopise. Pisatelé zdůraznili, že není nutné vést kampaň proti ničení přírody nebo klimatickým změnám, ale proti umělému přerušování těhotenství a sňatkům homosexuálů. Děti musejí být vychovávány k morálně nezavádnému chování a sexuální abstinenci. Funkcionáři, kteří nutí věřící, aby považovali globální oteplování za problém, by měli být umlčeni nebo zbaveni funkce. Pokud pan Cizik není schopen důvěryhodně zastupovat zájmy amerických evangelikálů, měl by neprodělně rezignovat. Dopis podepsali mj. James Dobson, předseda organizace Zaměřeno na rodinu (Focus on the Family), Gary Bauer, bývalý kandidát na prezidenta a šéf organizace Americké hodnoty (American Values), Tony Perkins,

hlavní představitel Rady pro výzkum rodiny (Family Research Council) a Paul Weyrich, diakon řecko-katolické církve, jeden z vůdců Nové pravice a předseda Nadace pro svobodný Kongres (Free Congress Foundation). Prezident NAE Leith Anderson iniciativu rezolutně odmítl a svého spolupracovníka hájil. "Stojím za ním," řekl. Dopis se dostal do sdělovacích prostředků dříve, než byl doručen adresátovi. "Myslím, že to hovoří za vše," dodal šéf NAE. "Já mluvím hlasem, který je autenticky evangelikální, o všech problémech, od svobodného náboženského významu ve světě, přes soucit s chudými, až po pronásledování v Darfúru. A ano, péče o stvoření je jedním z těchto problémů," reagoval na dopis Cizik. Tato péče byla podle něj křesťanům přikázána v Bibli.

Převzato ze stránek:

www.gnosis9.net

Těřeškovová

žena, která 48krát obletěla Zemi

Slavná kosmonautka, která v roce 1963 vyletěla jako první žena do vesmíru, oslavila 6. března 70. narozeniny. O počtu státu se první ženou ve vesmíru bojovalo v posledních fázích výběru pět kosmonautek. Prvenství Těřeškovové, její celosvětová sláva a po vyslání první družice a prvního člověka do vesmíru další kosmický úspěch bývalého Sovětského svazu jsou neoddiskutovatelné. S myšlenkou vyslat do vesmíru ženu přišel v roce 1961 velitel sovětských kosmonautů generál Nikolaj Kamaninjuáčáá, ale jeho návrh zpočátku narazil na odpor. Nejvyšší představitel SSSR Nikita Chruščov však pochopil, že let první ženy do vesmíru by se mohl stát dalším úspěchem nad Spojenými státy. V předběžném výběru bylo zpočátku několik stovek adeptek, do posledního kola jich v roce 1962 postoupilo pět. Z nich se brzy vydělila trojice nejzážnějších kandidátek: Valentina Ponomarjovová, Irina Solovjovová a Těřeškovová. Poslední slovo měl Chruščov, který podle fotografií a životopisů doporučil Těřeškovovou. Do vesmíru se na palubě lodi Vostok 6 vydala 16. června 1963. Za 71 hodin letu Čajka (Racek, volací kód Těřeškovové) obletěla osmačtyřicetkrát zeměkouli a během letu se na pět kilometrů přiblížila k Vostoku 5 s Valerijem Bykovským. Přistála 19. června 1963 asi 620 kilometrů od kazašské Karagandy. Další žena, Světlana Savická, se do vesmíru vypravila o 19 let později a až dvacet let po Těřeškovové to dodal první Američance Sally Rideové. Sláva sovětské kosmonautky se roznesla do celého světa, následovaly cesty a přednášky po spřátelených zemích. První zastávku při zahraničním turné bylo dva měsíce po úspěchu Československo, kde obdržela snad všechny možné řády a vyznamenání. Československo poté navštívila ještě několikrát. Těřeškovová se narodila 6. března 1937 v rodině traktoristy a švadleny ve vesnici Maslennikovo v Jaroslavské oblasti. Po základní škole pracovala v závodě na výrobu pneumatik a od roku 1955 jako tkadlena v Jaroslavi. Amatérsky se věnovala parašutismu a v roce 1960 byla přijata do oddílu kosmonautů. Ve svých 25 letech vstoupila po členství v Komso-molu do komunistické strany a setrvala v ní až do roku 1991. Po historickém letu krátce působila jako instruktorka ve Středisku Jurije Gagarina

-POKRAČOVÁNÍ-

pro výcvik kosmonautů a pozornost vyvolal její sňatek s pilotem Andrijanem Nikolajevem (v pořadí třetím kosmonautem). Svatba byla v listopadu 1963 pod patronací Chruščova. Odborníky údajně zajímalo, jestli se projeví u jejich dítěte (měla dceru Jelenu) skutečnost, že oba rodiče pobývali ve vesmíru. Manželství se nakonec rozpadlo a Těřeškovová se znovu provdala za šéfa ústavu traumatologie a ortopedie Julie Sašonikova. V polovině 60. let vstoupila do politiky a od roku 1966 až do konce 80. let byla poslankyní Nejvyššího sovětu SSSR. Vedla také Výbor sovětských žen, dokončila studia na Vojenské

-HISTORIE-

Biskup Vojaššák- svätý muž či arizátor ?

V posledných rokoch vidieť zo strany katolíckej cirkvi snahu o rehabilitáciu predstaviteľov klérofašistického Slovenského štátu. Je to celkom pochopiteľné však sa jedná o obdobie kedy bola katolícka cirkev fakticky v moci a viacerí jej predstavitelia zároveň aj zastávali vysoké štátne funkcie. Katolícka cirkev bola na vrchole svojej moci. Vysoký cirkevný hodnostár neurobili nič, aby zabránili zločinom vtedajšieho režimu, skôr naopak boli v mnohých prípadoch aj ich aktívnymi vykonávateľmi, či im aspoň napomáhali. Inak to nebolo ani v prípade biskupa Vojaššáka ktorého sochy a pamätne tabule v mnohých mestách obchádzame skoro denne. To že sa jedná o „obet“ komunistického režimu je dnes možné počut skoro všade najmä v kostoloch. Zamysleli sa však ľudia ktorí sa mu musia klaňať pri bohoslužbách nad jeho minulosťou? Pozrime sa na nášho „svätca“ biskupa Vojaššáka trochu z tej temnejšej stránky. Čo urobili slovenskí biskupi vrátane Vojaššáka pre záchranu slovenských židov? V období keď bola katolícka cirkev prakticky v moci nebolo možné o tom čo sa s nimi dialo nevedieť. A hlavne nie ak ich slovenskí židia prosili o záchranu. Na ukážku uvediem jeden takýto list adresovaný priamo biskupovi Vojaššákovi: „Vaša excelencia, vieme už že deportácia židovského obyvateľstva zo Slovenska znamená najbrutálnejšiu smrť. Vieme že zo Slovenska bolo už odtransportovaných vyše 60 000 nevinných duší - medzi nimi i niekoľko hodín staré dvojčatá, 80-90 roční starcovia a stareny a že títo tvoria stvoření na obraz boží, boli hnaní na istú smrť. Dovoľujeme si predniesť svoje zúfalé volanie o pomoc, prosiac, aby Vaša Excelencia zabránila tomu aby nevinní ľudia len pre rozdielny pôvod boli i naďalej vydávaní neľudskej, nekresťanskej a najbrutálnejšej smrti.

letecké technické akadémii a zastávala řadu dalších funkcí. Koncem 80. let byla předsedkyní prezidia Svazu sovětských společností pro přátelství a kulturní styky se zahraničím. V 90. letech pracovala ve Středisku přípravy kosmonautů a vedla centrum, které organizuje ruské domy vědy a kultury ve světě. Generálmajor letectva Těřeškovová dostala řadu vyznamenání - od Leninova řádu přes Hrdinu Sovětského svazu, až po Zlatou mírovou medaili OSN. Je autorkou knihy Vesmír - širý oceán a napsala libreto k Boldyrevovi opeře Alfa a omega. Je v ní pojmenován i kráter na odvrácené straně Měsíce.

Vasilij

Týmto osud desaťtisícov kladíme do rúk Vašej Excelencie!“ O dva dni neskôr sa tento list ocitol na stole Saňa Macha. Pán biskup vložil „osud desaťtisícov“ do jeho rúk a ešte ho k tomu požiadal, aby vyšetril autora listu. A tak šiel jeho autor do Osvienčimu s dvoma písmeňami ktoré znamenali istú smrť: r. u. –rückkehr unverwünscht- návrat nežiadúci. Vlastne aj bez tých dvoch písmeňek by sa nebol vrátil rovnako ako sa nevrátilo 70 000 židov deportovaných zo Slovenska. Rovnako jeho postoj k židom charakterizuje jeho výrok: „V Spišskom Podhradí je žid Lóvit. Tam nijaký hospodársky ohľad nie je potrebný. Je to najväčší maďarský boľševik, komunista od dávnych čias. Ľudia sa rozhorčujú, že vraj tu všetkých židov pobrali, len vraj táto pliaga je tu“. Pánovi biskupovi sa v tom čase tento postoj vyplatil, aj on získal svoj podiel z arizovaného židovského majetku, ktorý venoval na ľudácke hnutie. Nik v hlinkovej strane za týmito peniazmi necitil plynový zápach osvienčimských pecí. Vo funkcii v najvyššej štátnej rade sa zúčastnil hlasovania o nasadení Slovákov na východnom fronte i deportáciách židov. V prvých dňoch putovali do koncentračných táborov len muži, preto cirkevní hodnostári usúdili že aj židia majú právo na rodinný život a tak putovali do koncentračných táborov a do plynu s nimi aj ich ženy a deti vrátane tých najmenších. Po vojne stihol Vojaššáka a iných cirkevných hodnostárov toho obdobia spravodlivý trest. Niet sa čomu čudovať pretože pán biskup ani po vojne neprišiel k rozumu, ešte v roku 1947 vyhlásil že Slovenské Národné Povstanie bolo len pučom luteránov a boľševikov a že obnovenú ČSR vôbec neuznáva, čo bol postoj aj iných slovenských biskupov. Toľko k jednému zo „svätcov“ čo v poslednom desaťročí vyprodukovala katolícka cirkev. Kto bude nasledovať ďalej? Niektoré z ministrov či nebudaj samotný „pán prezident“ Jozef Tiso ?

Bubo

NE základnám!

73% občanů ČR je pro referendum.

I ty podpoř naši věc!

www.nezakladnam.cz

Zitřek-občasník levicově smýšlející mládeže Československa

Vyšlo: 1.4.2007, počet výtisků: 100, šéfredaktor: Saša, redakční rada: Bubo, Vasilij, Stanislav K., Saša, s. Che
Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů.

Kontakty: Tel: 737669717, 723027287, zitrek.redakce@seznam.cz, www.zitrek.ic.cz